

Pietre de hotari

Istoria atârnă greu,
În gândul și în pieptul meu,
O poveste am să vă spun,
Despre plaiul meu străbun.

Au luptat și s-au jertfit,
Pentru plaiul mult iubit,
Mândru-i graiul românesc
Pe care îl moștenesc.

Mândră-i limba ce-o vorbim,
Din inimă o rostim,
Vorbă sfântă și aleasă,
Vorbă dulce, românească.

Dorm străbunii în strai de luptă,
Pământul sacru de mi-l ascultă,
Dorm străbunii și oftează,
Patria de mi-o veghează.

În vremuri de vitejie,
Cursa sânge pe-astă glie,
Sânge a curs și a curs puterea,
Și agonia și durerea.

Râurile au plans cu jale,
Munții în cale se prăvale,

Se sfarmă în stânci mai tari,
Străjeri, pietre de hotari.

Pier și se arunca-n luptă,
Eroii mei nu m-ascultă,
Lovesc și ard ce-ntâlnesc,
Pe dușman de-l izgonesc.

Frântă-i spada și armura,
Rana o vindecă natura,
Năvălesc ca niște zmei,
Frații mei, ai noștri zei.

Se văd norii călători,
Pare o scenă cu actori,
Scena cerului e o poartă,
Teatrul vieții e o artă.

Iubirea de țara mamă,
Se simte, nu se învață,
Curaj, jertfă, vitejie,
Au clădit o Românie.

Închinăm în cinstea lor,
Bolta plină a stelelor,
Închinăm în armonie,
Dreptate și omenie.

***Diana CONAC
Penitenciarul Timișoara***